

Schriftlezing: Lukas 19:28-48, Tekst: Lukas 19:41-44
Thema: Jezus tranen. Zingen: Ps. 122:1 en 3, Ps. 2:6, [HD: Ps. 87:4, Ps. 134:4, Ps. 105:5] Ps. 118:13 en 14, Ps. 85:1 en 4, Ps. 72:2

Hoofdpunten van de preek

Lukas vertelt als enige een bijzonder detail bij Jezus' intocht als Vredekonink in de Vrede-stad.

Waarom huilt Hij?

Jezus huilt om Jeruzalems ongelooft.

Jezus huilt luidkeels en hartgrondig.

Niet omdat Hij de ontvangst van de menigte van discipelen ongepast of oppervlakkig zou vinden. Zij juichen om Gods krachtige daden! Lazarus leeft weer, de blinde ziet weer, enz.

Deze daden roepen dit eerbetoon op. Jezus leert ons God loven. Als de menigte niet juicht, dan zullen de stenen zich niet kunnen bedwingen.

Hoe dichter de Zoon bij de Vaderstad komt, hoe meer het besef zich van Hem meester maakt dat in Jeruzalem geen plaats is voor Gods lof, maar slechts uiterlijk vertoon, koehandel en macht.

Mini_Lukas_19_41-44 28-3-2015 HG Sommelsdijk

Hoe zou Jezus naar ons kijken?

Jezus huilt om Jeruzalems tijdelijk lot (19:43-44), een monument met eeuwige betekenis. Hij is bewogen met het behoud van mensen. Wie de echte vrede blijvend verwerpt, wacht een onzalig lot.

Jezus huilt tot Jeruzalems behoud.

De Heere wil niet dat iemand verloren gaat (2 Petr. 3:9).

De huilende Heiland laat Jeruzalem en ons door Zijn tranen zien dat onze vrede Hem werkelijk aan het hart gaat. Het zijn tranen van oprechte bewogenheid. Jezus meent het, het een én het ander: behouden worden, verloren gaan.

Jezus' vredesaanbod geldt een 'dag', op dag dat er naar je omgezien wordt, moeten we dat 'onderkennen' en ons laten redden. Jeruzalem liet die gelegenheid voorbij gaan. Het heil kan ook verborgen worden.

Christus is uit op ons behoud. Zijn tranen vertellen een duidelijke boodschap, het kost Hem Zijn bloed om dit te vertellen aan het kruis. Christus is onze vrede. Wie dit onderkent, heeft vrede met God.

